

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an ..... 20 Lei
Pe 1/2 de an ..... 10 Lei
Un număr ..... 50 bani.

iese odată la săptămână.

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Alba-de-jos.

Director: **Alexandru Lupeanu-Melin.**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 2 Lei a doua și a treia oră 1:50 Lei

Cum s'a întâmplat

Grozăvia dela Senat.

— Mașina drăcească. — Jertfele. — Toată suflarea românească s'a scârbit de această faptă cumplită. — Cine să fie făptuitorii? —

În săptămâna trecută am pomenit în scurte cuvinte despre marea fărădelege pe care au făcut-o, mâni necunoscute până acum, întru Senatul dela București. Știrea era atât de cumplită încât ți-se oprea sângele în vine de groază și nici nu ne venea să credem.

Durere, mișelia e ade-vărată. Și ea a răpit țării, până acum, două vieți scumpe și cinstite, pe cari cu drept cuvânt le plânge un popor întreg. Pe lângă morții de până azi, alți fruntași ai țării și ai bisericii sunt în doaga morții. Cumplirea dela Senat a cutremurat toate inimile românești și le-a făcut să-și înalte prinusul de rugă către Dumnezeu, care va trebui să vădească pe răi ori cât de târziu și să-i lase a-și lua pedeapsa pentru mișelia lor.

*

Atentatul s'a săvârșit Miercuri, în 8 Decembrie, la ora 3 după prânz. Senatorii veneau rând pe rând spre Palatul Universității, în care se țin adunările Bătrânilor țării. Și se găteau tocmai să intre în ședință. Arătătorul ceasului se apropia de numărul trei. Mulți dintre senatori erau încă pe ganguri, desbrăcându-și căptururile de iarnă. Unii intraseră

și se așezau la locurile lor. Între aceștia era și episcopul Radu dela Oradea mare, ministrul Greceanu și alții.

La ora 3 fără câteva minute, generalul Coandă, președintele Senatului, urcă celea câteva trepte spre masa din frunte, unde era locul său de conducere. Se uită spre adunare, pune mâna pe clopoțel ca să deschidă ședința...

Abia apucă să rostească bine cel dintâi cuvânt și în clipa aceea se aude o detunătură cumplită, țisnește o flacără ca de fulger la spatele său și sar țandări de podele, de mese și de scaune în toate părțile! Izbucnesc strigăte cumplite, văre de oameni răniți, căzături de trupuri și, apoi, un nor de fum înecăcios acopere totul...

Se înțelege, că în clipa nenorocirii, groaza cea mare uluise senatul întreg. Cei cari puteau au năvălit spre uș, căutând cu spaimă eșiri la largul.

În clipa a doua, senatorii cari se găseau încă pe afară, au intrat să vadă ce s'a întâmplat? Și au văzut o icoană sfâșietoare.

Episcopul Radu zăcea întins pe podele cu fața plină de sânge, cu capul sfărâmat. Alături, răniți, generalul Coandă, ministrul Greceanu, episcopul neunit dela Oradea, Roman Ciogariu, senatorul Gheorghiu, episcopul Nifon al Dunării de jos... Și alții, căzuți de groază și de spaimă.

Ce se întâmplase? La spatele mesei prezidiale fusese ascunsă, după nește perdele, o mașină drăcească, alcătuită din

două umplături de tun, legate între olaltă cu fir electric și cu roțițe de ceas. Mașina era pusă acolo de mai înainte, poate chiar cu zile și cu nopți, iar ceasul ei era potrivit așa, că dacă va ajunge arătătorul pe 3, firul electric să deie scântee și să aprindă pravul de pușcă... Mâna nelegiuitului fusese dibace. Mașina lui și-a impliat chemarea drăcească pe minută. Pravul a luat foc și umplăturile de tun au explodat, făcând cumplirea pe care am povestit-o mai sus.

Ce în ziua următoare le-au dat senatorii veniți de afară, apoi doctorii chemați cu telefonul. Răniții au fost duși la spitale și dați în grija medicilor. Armata de pază și poliția care a sosit numai decât au arestat pe toți servitorii Senatului și pe nește lucrători zidari, cari făcuseră reparații acolo înainte cu două trei zile.

Vestea mișeliei s'a lăsat ca fulgerul în întreg orașul. La Camera Deputaților, pe Dealul Mitropoliei, tocmai se începă ședința, când a sosit cumplita veste. Președintele Camerei, apoi Generalul Averescu, capul guvernului și toți fruntașii partidelor politice și-au ridicat glasurile, vestează această ne-mai pomenită mișelie, ca și care Românii n'au cunoscut până acum.

Măiestreții Lor Regele și Regina au cercetat în zilele următoare pe cei răniți la spitale și le-au alinat suferințele, mângându-i. Miniștrii țării au hotărât în sfatul bun să i-se facă episcopului Dr. Demetriu Radu **ingropăciune națională**, adică cu pompă mare, cum se cade unui mare erou, căzut în brazda de muncă pentru țara sa.

A murit și ministrul Greceanu. Dintre cei răniți, mai greu fusese atins ministrul Greceanu, căci o țandără de

glonț îi nimerise rinichii. Și cu toate îngrijirile pe cari i-le-au dat cei mai vestiți doctori din București, după două zile de chinuri și-a dat și dânsul sufletul. S'a hotărât să fie îngropat cu aceeași pompă, ca și episcopul Radu.

Cine să fie făptuitorii?

Mare întrebare la care cu greu se va putea răspunde. Și mai greu va fi de a-i prinde, căci răufăcătorii, cari nu se înfoară de a plânuși astfel de fărădelegi, lucrează totdeauna cu istețime mare și cu grijă.

Că făptuitorii n'au putut fi români, asta e lucru limpede, fiindcă românul n'a cunoscut niciodată asemenea mișelii, nici inimă n'are să-le facă.

Fără îndoială este la mijloc mâna străinilor cari ne urăsc și ne pizmuiesc țara, cari au vrut să bage groază în căpeteniile țării, ca să scape frâncile din mână și să ne rostogolim în prăpastie cu țara cu tot, iar ei să ne încalece și să ne hălcească iarăși. Iosă nu li-s'a sfetit, fiindcă sângele vărsat la Senat, ne-a unit și mai tare în apărarea țării și a neamului nostru.

Poliția a pornit celea mai aspre cercetări ca să afle pe făptuitorii. Până acum s'a putut constata, că bombele erau fabricate nemțese și sunt furate din ectatea dela Jilava, de lângă București, de unde fugiseră de curând din închisoare nește comuniști (bolșevici) din Basarabia. Între ei un ruș, cunoscut ca mare revoluționar și om gata la orice.

De altă parte se dă cu socoteala, că poate să fie la mijloc chiar și mâna ungurească, fiindcă ungurii au o bandă anume alcătuită ca să facă astfel de isprăvuri prin România și Cehoslovacia, cu gând de a se pierde. S'au pus 200.000 Lei răsplătă, pentru cine va descoperi sau va prinde pe făptuitorii.

Morții neamului.**Prohodul dela București.**

Moartea năpraznică a episcopului Radu a umplut de jale pe toți Români, dela Nistru și până la Tisa.

Guvernul adânc cutremurat de moartea aceasta groaznică și convins despre cinstea, cuminența și hârnicia acestui vlădică, a hotărât, că episcopul Radu este

mortul neamului

și vrednic a i-se face înmormântare națională. Indată după groaznicul atentat, trupul fără de viață fu dus la un mare spital, unde doctorii l-au vizitat și au stabilit cauza morții, iară de acolo l-au așezat în biserica unită „Sf. Vasile” a Bucureștilor, de pe Strada polonă.

Sâmbătă dimineața la orele 10 Mitropolitul Vasile al Blajului a slujit o sfântă liturghie pentru sufletul răposatului, iară după prânz, la orele 2, s'a început tot acolo prohodul slujit de I. P. S. Mitropolit Vasile, de P. Sfinții episcopi Dr. Traian Frențiu al Lugojului și Dr. Iuliu Hossu al Gherlei, de 10 preoți, 2 diaconi și 3 teologi, cari purtau mandile (hainele lungi) ale vlădicilor. A cântat profesorul Ioan Moldovan dela Blaj. Prohodul s'a ținut în curtea bisericii, pentru că în biserică nu încăpea poporul cel mult, în frunte cu trimisul Papii dela Roma, cu Mitropolitul Primat, Mitropolitul Pimen al Moldovei, arhiepiscopul Netzhammer al Bucureștilor, dnii Maniu, Cicio Pop și alții mulți.

La orele 4 și 1/2 s'a sfârșit prohodul și mortul a fost dus cu mare pompă

la Ateneu

(un palat mare, în care se țin prelegeri și vorbiri) și așezat alături de coșciugul ministrului Greceanu. După o scurtă rugăciune arhierii s'au depărtat, iară preoții au rămas acolo, cetind toată noaptea la picioarele morților evangheliile patimilor și rugăciunile privegherii până

Duminică dimineața,

când episcopul Frențiu al Lugojului a slujit încă o sfântă liturghie și un părăstas pentru odihna sufletului răposatului arhieru în biserica unită de pe Strada polonă.

După prânz la orele 3 s'a început

prohodul.

Morții neamului, episcopul Radu și ministrul Greceanu, erau așezați lângolaltă în sala cea mare a Ateneului. Pro-

hodul a fost făcut deodată, la sieriul ministrului Greceanu a slujit mitropolitul primat, mitropolitul Moldovei și mitropolitul Ardealului însoțiți de preoți și de diaconi, și trei clerici, 4 coruri minunate au dat răspunsurile. Sala era luminată frumos, sieriile erau acoperite cu o mulțime de flori. De față era tot ce are Bucureștii mai de seamă în frunte cu întreg guvernul. A fost o pompă, o strălucire și o paradă ca-n povești, cum rar s'a mai pomenit chiar și la București.

Vorbirile.

S'au ținut o mulțime de vorbiri, cari de cari mai frumoase și mai măiestre. Toată lumea a ținut să și spună jalea sufletului său la sieriile marilor morți ai neamului.

Dintre multele vorbiri amintim numai pe cele mai însemnate. Au vorbit Mitropolitul Primat Dr. Ilie Cristea, Mitropolitul Blajului, Ministrul-prezident general Averescu, viceprezidentul Senatului, prezidentul camerei, ministrul Tache Ionescu, ministrul Octavian Goga și alții. La urmă muzica militară a cântat un foarte frumos marș mortuar și apoi pe la orele 5 seara

a plecat cortegiul

pe calca Victoriei și pe calca Griviței până la gara de Nord. În frunte au mers studenții universitari, apoi școlile secundare, preoțimea, corurile seminariilor, clerul îmbrăcat în odăjdii, carele cu cei doi morți, trase de câte opt cai, amândouă lângolaltă, familiile morților, domni ministrii și președinții Corpurilor Legiuitoare, dnii senatori și dnii deputați, înalții funcționari ai Statului, ofițerii generali și superiori din garnizoană, trăsura de gală a Maiestății Sale Regelui și în sfârșit armata. În tot timpul trecerii cortegiului au sunat clopotele dela cele aproape 400 de biserici ale Bucureștilor.

Sosiți la gară trupurile fără de viață ale marilor bărbați au fost așezate în câte un vagon, iară acestea legate la câte un tren special; unul a plecat spre Oradea-Mare, celalalt spre Iași cu osămintele ministrului Greceanu.

Jalea Blajului.

Nu se poate descrie jalea cea mare ce a cuprins Blajul îndatăce a sosit telegrama dureauă a mitropolitului Vasile. Indată au apărut pe școli și pe case steagurile negre, iară clo-

potele mânăstirii și-au început jalnica lor cântare. Directorii și profesorii școlilor noastre au tălmăcit în jalnice cuvinte tinerelor odrasle jalea cea mare a neamului și a bisericii, iară la liceul de băieți s'a introdus jale de o săptămână. Duminică s'a slujit părăstas pentru odihna sufletului răposatului arhieru Dumitru; a cântat corul teologilor și-au fost de față toți ofițerii din Blaj și reuniunile. A vorbit frumos și pătrunzător pâr. canonic Dr. Izidor Marcu, arătând vrednicia răposatului.

Luni pela ora 1 și 1/2 din zi trenul special, care aducea trupul fără de viață al arhierului Dumitru, a fost întâmpinat la gara Blajului de toți școlarii și școlărițele Blajului și de aproape tot poporul, în frunte cu steaguri negre. Școlarii au fost așezați în rânduri, când trenul sosește în gară, iară preoții îmbrăcați în odăjdii negre încep ectenia morților. Se pogoară de pe tren arhierii bisericii unite, frații răposatului și alți domni, cari au ținut să dea cea din urmă cinste marelui răposat. Vorbește pâr. canonic Dr. Izidor Marcu și-i răspunde cu glas tremurător I. P. S. S. Mitropolitul Vasile, spunând, că de câte ori era mai încercat și mai desnădăjduit acest neam românesc, tot deatâtea ori bunul Dumnezeu i-a trimis câte o mângâiere, scăpându-l din năcaz. Așa și acum, când dugmanii neamului au încercat să nimicească pe cei mai buni conducători ai neamului, sângele lor, sânge din toate unghiurile țării, ne-a legat și mai mult pe unii de ceilalți, așa de mult, încât nu numai răutatea dușmanilor, dară nici puterea iadului nu mai este în stare să nimicească această Românie-Mare.

În sunetele clopotelor și a cântării „În veci pomenirea lui” trenul a plecat din gară, îndreptându-se spre Oradea-Mare, unde s'a făcut ingropăciunea Miercuri după prânz cu aceeași pompă mare.

Trupul arhierului Dumitru va rămânea îngropat în Oradea-Mare până la vară, când se va aduce apoi în satul Tâmpăhaza, numit acum Rădești, în care s'a născut dela părinți plugari. Acolo va fi așezat spre vecinică odihnă în prea frumoasa biserică zidită de Prea Sf. Sa.

Rugăciunea Vlădicului,

rostită în biserica dela Tâmpăhaza, în care se va odihni.

„Iară acum, când umilitul tău servitor își ridică glasul cătră tine, toate acestea cerând pentru poporul tău, și laudă și mulțumită

aducându-ți pentru toate binefacerile ce i-le-ai făcut; și când milă și iertare, iertare și milă cerșește pentru multele sale greșeli, Tu să auzi Doamne și milostiv să fii. Mai vârtos însă, o Doamne, să auzi și milostiv să fii preste el, preste mine, nevrednicul tău servitor, atunci, când clopotul cel mare dela acest sfânt lăcaș va da vestea, că l-ai chemat pe el la soartea și la locul de odihnă al tatălui său, și când din gură în gură va răsuna creștinescul cuvânt: „Dumnezeu să-l ierte”: atunci, atunci o Doamne Sfinte, Tu să auzi și milostiv să fii! Amin.

Un monument al unirii la Arad.

Cățiva oameni de bine dela Arad în ziua de 1 Decembrie a acestui an s'au hotărât, să facă tot ce le stă în putință, pentru ca acolo, la marginea țării, în Aradul crezut cândva pierdut, să se ridice un monument (piatră de aducere aminte) al unirii Ardealului și Banatului cu România-mamă.

Nu putem decât să ne bucurăm de acest gând frumos al arădanilor și să îndemnăm și noi din tot sufletul pe cetitorii noștri, să și dea obolul lor, cât de mic și de neînsemnat, pentru ridicarea acestui monument.

Chemarea acestor fruntași ai neamului se găte cu cuvintele: »Veniți deci, cu toții, cei ce iubiți neamul vostru și cărora iubirea aceasta de neam vă întărește credința în viitorul de aur al națiunii, veniți și aduceți darul vostru pentru monumentul sfintei uniri, ce se va ridica în Arad».

— Vestim iarăși că „Unirea Poporului” este foaic de sine stătătoare, deosebită de foaia bisericească „Unirea”. Așadară abonentii cari le au pe amândouă trebuie să plătească abonamentul la „Unirea Poporului” deschilinit.

Cum stă lumea și țara?

Cum stă politica?

După deschiderea Parlamentului.

Nu prea stă bine, dacă-i vorba s'o spunem chiar oarșan. Parlamentul dela București e deschis acum de vre-o două săptămâni și spor nu s'a făcut. Adevărat, că bomba dela Senat încă a tulburat cu valurile ei apele politice, dar, deocamdată încă numai pe la hărțueli suntem cu treaba țării. E prea mare dușmănia între tabere și prea multă patimă se pune în sfaturile Corpurilor Legiuitoare, încât de-o înțelegere bună slabă nădejde.

Guvernul se ține, că el lucră bine și-si face pe pont datoria. Partidele celea din tabăra contrară însă spun altfel și unde numai pot îl-cărăie și-l hulesc.

Generalul Averescu, vede bagseamă însuși, că treaba nu merge neted și ar fi aplecat să chieime întrajutor pe fruntașii partidelor din opoziție, dându-le chiar și scaune de ministrii, dar în aceeași vreme zice:

— Haideți cu noi la cârmă, dar să știți, că noi mare lipsă de dv. nu avem, căci suntem haraici să chivernisim singuri țara. Însă numai pentru ca să nu ziceți, că nu vă lăsăm să lucrați și voi, vă chieim!

Partidele din opoziție însă zic:

— Cu acest guvern noi nu stăm de vorbă, fiindcă din capul locului nu ne place cum poartă oârma. Deci, ducă-se! Și să numească Maiestatea Sa alt guvern, alcătuit frățeste din toate partidele Parlamentului, care să fie „guvern de concentrare“, adică de lucrarea împreună a tuturor.

Așa nu vrea Guvernul. Iar carul politice scârțâie rău. Să avem însă nădejde bună, că cel puțin acum, când dușmanii țării ne sgândere cu bombe, se va găsi o cale de înțelegere și se va alcătui o cârmuire, care să fie pe placul tuturor și care, mai ales, să și lucre din toate puterile pentru vindecarea afător năcazuri câte ne pase.

Grecii vreau pe Constantin.

Intreagă Europa are ochii îndreptați în vremea din urmă asupra Grecilor. Ne aducem aminte, cum înainte cu câțiva ani, Constantin fostul rege al Greciei, pentru pr. a marea pricinie pe care o arată el Nemților, fusese alungat din țară la domnia Antantei, deosebit a Angliei. Știm apoi cum a fost ridicat pe tron fiul său, mort de curând din mușcătura de maimuța. Treaba era acum, cine să fie rege în Grecia? Că mai are Constantin doi fi, pe George și pe Paul... Venizelos zicea, că să fie Paul cel mai mic, alții George. Și nu puțin poșteau să se întoarcă însuși Constantin, fostul rege... Lucrul acesta nu-l voiau însă mai ales Anglia și Franța, cari alungaseră pe Constantin, și nu-l voia nici Venizelos.

S'a făcut însă de curând întrebare cătră tot poporul Grecese, că cine să-i fie rege? Să vie Constantin, ori să nu vie?

Iar poporul grecese, cu toată împotrivirea celor două mari puteri a zis: „Să vie Constantin!“

Și Constantin se și gata să se întoarcă în Grecia. Că ce vor face acum contrarii lui, Anglia și Franța, nu putem ști încă.

La sărbătoarea Sfântului Niculae.

Sfântul Niculae s'a născut în Patara, în provincia Licie, din părinți de bun neam și a trăit în jumătatea a doua a veacului al treilea după Hristos și în jumătatea întâia a veacului al patrulea. Încă din frageda pruncie a simțit atragere cătră viața sfântă și drept-aceea s'a făcut preot. Și nu numai preot, dar chiar și călugăr și a petrecut în multe rugăciuni în sfânta mănăstire dela Patara. Unchiul său, episcopul dela Mira, când l-a sfințit preot a cunoscut înainte, că el va fi un lucafar al bisericii lui Hristos și a pro-

rocit, cumcă va fi fericită turma, căruia el va fi păstor.

În vremea asta i-au murit părinții și a moștenit o avere foarte frumoasă. Dar el a vrut să se îmbogățească numai întru Hristos și drept-aceea averea pământească și-a împărțit-o celor săraci și năcăjiți.

Dintre multele fapte de milostenie ale sfântului Niculae pomenim aici una: cum a scăpat dela rușine pe trei fete. Și anume: locuia în Patara un boier, care a ajuns la sărăcie mare și având trei fete s'a socolit să le facă fete desfrânate,

ca astfel apoi el să trăiască boierește din câștigul acestor spurcat al fetelor lui. Dar fetele lui s'au împotrivit din toate puterile acestui gând spurcat, căci erau crescute în legea lui Hristos. Cu multe lacrimi și rugăciuni își plângeau aceste fete năcazul, dar părintele lor a rămas nelnduplecat și atunci s'a întâmplat, că a auzit despre toate acestea sfântul Niculae. Într-o seară, când boierul nostru tocmai își ocăria fetele pentru că nu voiau să-l asculte, dintr'odată s'a deschis fereastra și a sburat în casa lor o pungă cu galbeni. Atunci boierul s'a lăsat de păcătosul său gând, iar fata cea mai mare s'a măritat. După ce și-a gătat însebații, ajungând iar la sărăcie, a vrut să-si vândă celelalte două fete. Atunci așiderea i-a aruncat cineva pe fereastră o pungă cu galbeni, ba s'a întâmplat aceasta și a treia-oră. De astădată boierul nostru a ieșit repede în ogradă să vadă: cine-i acel binefăcător? A aflat cumcă-i Sfântul Niculae; a căzut în genuchi înaintea lui și făgăduind pocăință s'a legat, că va părăsi cu totul păcătoasele lui gânduri.

A mântuit pe mulți nevinovați dela temniță și a săvârșit și alte fapte creștinești, așa încât până când era încă în Patara se lăfise vestea faptelor lui. Având ferbinte dor să cerceteze locurile sfinte și a cerut îngăduință dela episcopul și a pornit la drum, cu corabia pe mare. În această călătorie s'a făcut vifor mare, cât eră să se cufunde corabia și sfântul Niculae ingenunchind s'a rugat cu fierbinte rugă și pentru ale lui rugăciuni a încetat viforul. Drept aceea corăbierii socoteseră pe sfântul Niculae, ca pe un sfânt al lor.

Ajungând la locurile sfinte, le-a cercetat cu multă evlavie, mai ales la locul sfintelor patimi și al sfântului mormânt. Ar fi vrut să meargă și în Egipt, la mănăstirile de acolo și să petreacă acolo în post și rugăciuni toată viața. Dar nu i-a îngăduit episcopul și de aceea a rămas și pe mai departe în Patara, ca igumen al mănăstirii spre marea bucurie a călugărilor acelei sfinte mănăstiri.

Într'una din zile a plecat să cerceteze mănăstirile din jurul acela și a călătorit mai multă vreme și în călătoria lui a ajuns și în cetatea Mira, tocmai pe când se făcea ziua. A trecut pe lângă biserică și văzându-o deschisă a intrat, ca să se întărească cu rugăciunea pentru ca să poată călători mai departe.

În biserică mai erau câțiva bărbați, episcopi ai cetăților vecine, cari cât ce l-au văzut pe Niculae l-au chemat înaintea lor și l-au întrebat: cum îl cheamă, de unde vine și unde merge? După ce le-a răspuns, episcopul cel mai bătrân îndreptându-se cătră ceilalți episcopi le-a zis: Iată preotul pe care l-a ales Dumnezeu, ca să fie episcop al cetății Mira! Minunându-se Niculae le-a spus cu lacrimi, că el nu voiește să fie episcop, nesimțindu-se vrednic, iar episcopii i-au răspuns, că aceasta e însăși voința lui Dumnezeu. În seara zilei trecute episcopii, ne putându-se înțelege pe cine să aleagă episcop, au hotărât să aleagă pe acel preot, care în dimineața zilei următoare va intra cel dintâi în biserică, iar Dumnezeu a îndreptat pașii lui Niculae cătră biserică și așadar alegerea lui întru episcop a făcut-o însuși Dumnezeu.

Astfel apoi l-au sfințit întru episcop și a păstorit în Mira până la adânci bătrânețe. A făcut mult bine și ca episcop și pe vremea lui Dioclețian împăratul a încurajat cu cuvântul pe creștinii cari suferiau pentru Hristos și nu voiau să se întoarcă la legea păgânească. L-au prins și pe el și l-au aruncat în temniță și a petrecut în temniță până pe la anul 307, când Constantin împăratul a slobozit pe toți creștinii din temniță și l-a slobozit și pe el.

A luat parte sfântul Niculae și la săborul icumenic dela Nicea, care s'a ținut împotriva lui Arie, care învăță, că Hristos n'ar fi fost fiu adevărat al lui Dumnezeu. Acolo a strălucit și el cu învățătura, arătând din sfintele scripturi adevărata învățătură a bisericii și fiind unul din cei mai de frunte-părinții ai acestui a toată lumea săbor.

După o viață sfântă și plină de fapte minunate a adormit în Domnul în ziua de 6 Decemvrie a anului 327 după Hristos, pe vremea sfântului Silvestru papa dela Roma și a fost îngropat în biserică din Mira. Cele din urmă ale lui cuvinte au fost: „Întru tine am nădăjduit Doamne... primește în mâinile tale sufletul meu“. La anul 1087 au dus oasele lui în Italia și le-au așezat în biserică Sfântului Stefan din cetatea Bari, unde se află până în ziua de astăzi. Și se face praznicul lui în ziua de 6 Decemvrie a fiecărui an. În biserică din Mira Licie, precum și în Bari și în toate bisericile dreptcredincioase, atât în răsărit cât și în apus. — Praznicul și noi pomenirea lui, rugând pe bunul și milostivul Dumnezeu, ca pentru

ale Sfântului Nicolae preasfinte rugăciuni să ne miluiască și să ne izbăvească pe noi.

Prelucrată de:
Septimiu Popa.

ȘTIRI

Trenul accelerat cu siua de 15 l. c., să sistează din lipsă de cărbuni.

— **Căți locuitori are Blajul.** La număratoarea din 1 Decembrie, s'au găsit în orașul Blaj, afară de școlari, cu totul, 1821 de locuitori. Dintre aceștia bărbați sunt 879, iar femei 942 suflete.

După neam:

Români	1351.
Unguri	201.
Germani	68.
Evrei	188.
Alte neamuri	13.
Total 1821.	

Mai putem adăuga la această sumă o mie de școlari și ceva; astfel Blajul are cam 3000 de locuitori, afară de satul Blaj.

Din toți acești numeri mai vrednic de încreștat e, că tot la 10 creștini se vine câte-un evreu...

— **Imputerniciții României la Budapesta.** Un ziar unguresc din Budapesta aduce știrea, că imputerniciții României și anume dl consul Trifu și dl secretar Arion, au sosit la Budapesta și s'au prezentat la ministrul afacerilor din afară. Astfel legătura noastră cu Ungaria este prin această începută.

— **Cum își îmbracă bolșevicii soldații.** Lenin a dat o poruncă aspră, că de aici înainte fiecare muiere este datoare să coase tot la câte opt zile câte un căput pentru soldați. În forma aceasta bolșevicii nu mai trebuie să țină croitori pentru armată.

— **După ploaie chepeneag.** Un ziar unguresc din Cluj spune, că ministrul unguresc de finanțe a dat o ordonanță, ca de aici înainte toți oficanții din ținuturile locuite de naționalități, să învețe limba poporului și să vorbească și scrie în limba poporului, în mijlocul căruia trăiește. Nu numai atât, dar să primească orice scrisoare

în limba poporului și să răspundă tot în aceeași limbă.

Cu adevărat, că la ordonanța aceasta se potrivește vorba ardelenescă: »După ploaie chepeneag«.

— **Se descopere noi bogății ale pământului românesc.** În județul Bălți s'au aflat mai multe straturi foarte bogate în gips și în cărbuni de piatră. Bogăția pământului nostru românesc n'are seamăn în lumea întreagă.

— **O statuie lui Avram Iancu la Cluj.** Dl consilier E. Dandea a făcut propunerea, ca la Cluj să se ridice o statuie marelui nostru luptător dela 1848, Avram Iancu.

— **Intâia femeie ministru este doamna Harriet Vitbura din orașul Chicago din America.** Ea este ministrul educațiunii (a creșterii copiilor) în statele unite ale Americii.

— **S'a prăbușit vârful celui mai înalt munte din Europa.** Cel mai înalt munte al Europei era până acuma Mont-Blancul, de o înălțime de 4810 metri. În săptămânile trecute însă vârful acestui munte s'a rupt și s'a prăbușit, nimicind o întreagă pădure de brad ce se afla la poalele dinspre Italia al muntelui.

— **Ajutorarea copiilor ceferiștilor.** Direcțiunea Cassei Muncei C. F. R. a venit în ajutorul copiilor ceferiștilor cu îmbrăcăminte în sumă de două milioane Lei. Îmbrăcăminte aceasta va fi însă împărțită numai între copiii cei mai lipsiți.

— **Prețurile scad pretutindeni, la noi însă nu.** În toate țările scad rând pe rând prețurile. În America prețul grăului a scăzut mult, tot asemenea al animalelor. Zahărul în America și la Paris a scăzut la prețurile dinainte de războiu; la noi încă au scăzut prețurile vitelor, dară celelalte prețuri nu mai dă Dumnezeu să soadă.

— **Zece oameni mușcați de un porc turbat.** În Praga au sosit zece oameni mușcați de un porc turbat într'unul din satele din jur. Au fost duși la spital.

— **Un general — păpușar.** Unde se poate întâmpla așa ceva, dacă nu în Rusia bolșevică? Generalul rus Melnikow a fost închis de bolșevici în temniță, apoi slobozit, dară fără de a avea cu ce se nutri. A învățat deci meseria de a face ghetete și astăzi trăiește în capitala Serbiei, în Belgrad, și este păpușar. Ucenic are pe un student universitar tot din Rusia.

— **Groznică moarte a unei principese.** Circul cel mare din Roma a fost zilele trecute martorul unei nenorociri groznice. O fată frumoasă jucă la o înălțime mare pe funie, când deodată perzându-și cumpăna dreaptă, cade și moare pe loc. Toată lumea vorbește însă, că această jucătoare a fost una dintre fetele țarului, și anume: ori marea principesă Oiga, ori Tatiana.

— **Iarăși foc mare.** În Reghinul sășesc a ars fabrica de ferestru. Au ars peste 5 mii vagoane de scânduri, lemne de foc și bărne pentru clădiri. Pagubele sunt grozave. Mâna străinilor ori a bolșevicilor?

— **Roadă bună a bumbacului.** În America bumbacul a avut o roadă foarte bună și imbelșugată. S'a făcut anul acesta cu 1 milion 316 mii baluri mai mult decât în anul trecut.

— **Scumpirea traiului la Cluj.** În capitala Ardealului laptele se vinde cu 5 Lei litrul, iară varza (curechiul) cu 30-Lei căpățina.

— **Lucrătorii și armata.** Se aduce la cunoștința tuturor, că din partea armatei s'au luat următoarele măsuri: Nimenea nu are voie să-și bage servitori sau lucrători bărbați între 21—40 ani, până când aceia nu vor dovedi, că au făcut serviciul militar cu următoarele documente: 1., ordin de mobilizare; 2., adeverință de control; 3. certificat de amânare, scutire, dispensă sau reformă.

Intrucât s'ar afla, că cineva a călcat această lege, se va pedepsi cu 1000—2000 Lei în vârtutea articolului 123 a legii de recrutare.

— **Isprava unui nebun.** Un om, fiind cuprins de nebunie, a sărit cu un cuțit asupra călătorilor, cari se găseau în sala de așteptare din gara Titu (Vechiul Regat), omorînd o femeie și rănind alți 11 oameni.

Un soldat din garda gării a sărit însă într'ajutorul nefericiților, iară pe nebun l-a legat și l-a împiedecat să săvârșească și alte omoruri. Cu trenul cel dintâiu nebunul a fost trimis la Târgoviște, unde autoritățile vor căuta să vadă, că nebun este ori ba acest ucigaș.

— **Se căsătoresc și bătrânii.** În Franța s'au căsătorit de curând doi bătrâni renumiți. Cel dintâiu este scriitorul vestit *Anatole France* în vârstă de 76 ani, iar al doilea vestitul cunosător al ceriului înstelat, *Camille Flammarion*, în vârstă de 78 de ani.

„Ștefania” moară sistematică

a lui

ȘTEFAN DRAGOȘ,
fiul, — BLAJ.

□ □

Face tot felul de fainuri,
gris și alte derivate.

(24) 1-3

Nicolae Barna, pantofar

Blaj — Strada Vancea
Lângă internatul de băieți.

Face păpușci, ghetete și cisme din material bun și tare.

Are totdeauna și încălțată. Lucru trainic.

E fecior de țaran și servește cu grijă pe tot omul.

Câștigați-vă încălțări dela oameni de ai noștri. (20) 4-6

Redactor responsabil:

IULIU MAIOR.

Cenzurat: Dr. Denghel prim pretor.